Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 684/92**

ze dne 16. března 1992

o společných pravidlech pro mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy

(Úř. věst. L 74 , 20.3.1992, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Rady (ES) č. 11/98 ze dne 11. prosince 1997,	L 4	1	8.1.1998

Ve znění:

►**A1**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

▼B

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 684/92

ze dne 16. března 1992

o společných pravidlech pro mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 75 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že zavedení společné dopravní politiky zahrnuje v souladu s čl. 75 odst. 1 písm. a) Smlouvy mimo jiné i stanovení společných pravidel pro mezinárodní silniční přepravu cestujících;

vzhledem k tomu, že tato pravidla byla stanovena nařízeními Rady č. 117/66/EHS ([4]), (EHS) č. 516/72 ([5]) a (EHS) č. 517/72 ([6]) a že liberalizace dosažená uvedenými nařízeními není tímto nařízením nijak zpochybněna;

vzhledem k tomu, že volný pohyb služeb představuje základní zásadu společné dopravní politiky a vyžaduje, aby byl dopravcům ze všech členských států zaručen přístup k mezinárodním dopravním trhům bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení;

vzhledem k tomu, že je účelné stanovit za určitých podmínek pružnou právní úpravu pro kyvadlovou dopravu s ubytováním, zvláštní linkovou dopravu a některé druhy příležitostné dopravy, aby byly uspokojeny požadavky trhu;

vzhledem k tomu, že linková doprava a kyvadlová doprava bez ubytování musí nadále podléhat povolení, ale je nezbytné změnit některá pravidla, a zejména postupy pro udělování povolení;

vzhledem k tomu, že musí být zajištěno dodržování pravidel hospodářské soutěže podle Smlouvy;

vzhledem k tomu, že by měly být co nejvíce zjednodušeny správní formality, aniž by byly zrušeny kontroly a sankce, které zaručují řádné uplatňování tohoto nařízení;

vzhledem k tomu, že přísluší členským státům, aby přijaly opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení;

vzhledem k tomu, že by se uplatňování tohoto nařízení mělo sledovat na základě zprávy předložené Komisí a že by na základě této zprávy měla být případně navržena další opatření v této oblasti,

---

([1]) Úř. věst. C 120, 6.5.1987, s. 9,Úř. věst. C 301, 26.11.1988, s. 5aÚř. věst C 31, 7.2.1989, s. 9.
([2]) Úř. věst. C 94, 11.4.1988, s. 126.
([3]) Úř. věst. C 356, 31.12.1987, s. 62.
([4]) Úř. věst. 147, 9.8.1966, s. 2688/66.
([5]) Úř. věst. L 67, 20.3.1972, s. 13. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2778/78 (Úř. věst. L 133, 30.11.1978, s. 4).
([6]) Úř. věst. L 67, 20.3.1972, s. 19. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1301/78 (Úř. věst. L 158, 16.6.1978, s. 1).

▼B

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

ODDÍL I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy na území Společenství, kterou pro cizí nebo vlastní potřebu provozují dopravci, kteří jsou usazeni v některém členském státě podle jeho právních předpisů, s využitím vozidel v tomto členském státě evidovaných a vhodných podle své konstrukce a vybavení pro přepravu více než devíti osob včetně řidiče, jakož i na jízdu prázdných vozidel související s touto přepravou.

Změnou vozidel nebo přerušením přepravy za účelem provedení části cesty jiným dopravním prostředkem není dotčeno použití tohoto nařízení.

2. V případě přepravy z členského státu do třetí země nebo naopak se toto nařízení vztahuje na část cesty po území členského státu, kde nastupují nebo vystupují cestující, po uzavření nezbytné dohody mezi Společenstvím a danou třetí zemí.

3. Až do uzavření dohody mezi Společenstvím a danými třetími zeměmi nejsou tímto nařízením dotčena ustanovení dvoustranných dohod uzavřených členskými státy s těmito třetími zeměmi o přepravě uvedené v odstavci 2. Členské státy však usilují o přizpůsobení těchto dohod, aby zajistily dodržení zásady nediskriminace mezi dopravci Společenství.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení platí následující definice:

1. **Linková doprava**

1.1. Linkovou dopravou se rozumí pravidelná přeprava cestujících v určených intervalech a na určených trasách, přičemž cestující mohou vystupovat a nastupovat na předem určených zastávkách. S výhradou případné povinné rezervace je linková doprava přístupná všem.

▼M1

Pravidelnost linkové dopravy není dotčena tím, že provozní podmínky této dopravy mohou být upraveny podle potřeb uživatelů.

▼B

1.2. Bez ohledu na to, kdo přepravu organizuje, je za linkovou dopravu považována rovněž přeprava stanovených skupin cestujících s vyloučením jiných osob, pokud je prováděna za podmínek uvedených v bodě 1.1. Tato služba je dále uváděna jako „zvláštní linková doprava“.

Zvláštní linková doprava zahrnuje zejména:

a) přepravu pracovníků mezi bydlištěm a pracovištěm;

b) přepravu žáků a studentů mezi bydlištěm a vzdělávacími institucemi;

c) přepravu příslušníků ozbrojených sil a jejich rodin mezi jejich bydlištěm a oblastí kasáren.

▼M1

▼B

Pravidelnost zvláštní linkové dopravy není dotčena tím, že provozní podmínky této dopravy mohou být upraveny podle potřeb uživatelů.

1.3. Provozování souběžných nebo dočasných linkových spojů určených pro uživatele stávajících linkových spojů, ►M1 ——— ◄ mimo plán, neobsluhování určitých zastávek nebo obsluhování přídavných zastávek stávajícími linkovými spoji se řídí stejnými pravidly jako stávající linkové spoje.

▼M1

———

▼B

3. **Příležitostná doprava**

▼M1

3.1. Příležitostnou dopravou se rozumí doprava, která nevyhovuje definici linkové dopravy, včetně zvláštní linkové dopravy, a která se vyznačuje zejména tím, že přepravuje skupiny cestujících vytvořené z podnětu zákazníka nebo samotného dopravce.

Pro organizování souběžné nebo dočasné dopravy srovnatelné se stávající linkovou dopravou a určené pro tytéž cestující je třeba povolení vydané postupem stanoveným v oddíle II.

———

▼B

3.3. Skutečnost, že je doprava definovaná v tomto bodě 3 provozována v určitých intervalech, nepostačuje sama o sobě k tomu, aby přestala být považována za příležitostnou dopravu.

3.4. Příležitostná doprava může být provozována skupinou dopravců, kteří ji vykonávají pro potřebu stejného zadavatele, a cestující mohou přestoupit během cesty na jiný spoj jiného dopravce téže skupiny na trase na území členského státu.

Jména těchto dopravců a spoje na trase se sdělují příslušným orgánům dotyčných členských států postupy stanovenými Komisí►M1 postupem podle článku 16a ◄.

▼M1

4. **Doprava pro vlastní potřebu**

Doprava pro vlastní potřebu je doprava, kterou provádí fyzická nebo právnická osoba k neobchodním a neziskovým účelům, jestliže

— dopravní činnost je pouze vedlejší činností dotyčné fyzické nebo právnické osoby,

— použitá vozidla jsou ve vlastnictví uvedené fyzické nebo právnické osoby nebo jsou pořizována na splátky nebo na dlouhodobou leasingovou smlouvu a jsou řízena zaměstnancem fyzické nebo právnické osoby nebo přímo fyzickou osobou.

▼B

Článek 3

Volný pohyb služeb

1. Každému dopravci pro cizí potřebu ve smyslu článku 1 je povoleno provozovat bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa, v němž je usazen, dopravu ve smyslu článku 2, pokud

▼M1

— je oprávněn ve státě, v němž je usazen, provozovat přepravu autokary a autobusy linkové dopravy, včetně zvláštní linkové dopravy, nebo příležitostné dopravy,

▼B

— splňuje podmínky stanovené právními předpisy Společenství o přístupu k povolání provozovatele vnitrostátní nebo mezinárodní silniční osobní dopravy,

▼B

— vyhovuje právním předpisům o bezpečnosti silničního provozu týkajícím se řidičů a vozidel.

2. Každému dopravci je pro vlastní potřebu ve smyslu článku 1 povoleno provozovat bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa, v němž je usazen, dopravu ve smyslu článku 13, pokud

— mu bylo ve státě, v němž je usazen, uděleno povolení k provozování osobní dopravy autokary a autobusy v souladu s podmínkami přístupu na trh stanovenými vnitrostátními právními předpisy,

— vyhovuje právním předpisům o bezpečnosti silničního provozu týkajícím se řidičů a vozidel.

▼M1

Článek 3a

Licence Společenství

1. Pro provozování mezinárodní osobní dopravy autokary nebo autobusy musí být každý dopravce splňující podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 držitelem licence Společenství vydané příslušnými orgány členského státu, v němž je usazen, podle vzoru uvedeného v příloze.

2. Příslušné orgány členského státu vydají držiteli prvopis licence Společenství, který musí být uchováván u dopravce, a takový počet ověřených opisů, které odpovídají počtu vozidel používaných pro mezinárodní přepravu cestujících, která jsou k dispozici držiteli licence Společenství, ať již v plném vlastnictví nebo v jiné formě, zejména na základě smlouvy o splátkovém prodeji, smlouvy o pronájmu nebo leasingové smlouvy.

3. Licence Společenství je vydávána na jméno dopravce a nelze ji převést na třetí osobu. Ověřený opis licence Společenství musí být ve vozidle a musí být předložen na žádost oprávněného kontrolora.

4. Licence Společenství je vydávána na dobu pěti let a lze ji prodloužit.

5. Licence Společenství nahrazuje doklady vydané příslušnými orgány členského státu, v němž je dopravce usazen, které potvrzují, že dopravce má přístup na trh mezinárodní silniční osobní dopravy.

6. Při předložení žádosti o licenci a alespoň každých pět let poté ověřují příslušné orgány členského státu, v němž je dopravce usazen, zda dopravce splňuje nebo nadále splňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1.

7. Jestliže podmínky uvedené v čl. 3 odst. 1 nejsou splněny, odmítnou příslušné orgány členského státu, v němž je dopravce usazen, vydat nebo prodloužit licenci Společenství a toto odmítnutí odůvodní.

8. Členské státy musí žadateli o licenci Společenství nebo držiteli licence Společenství zaručit právo odvolat se proti rozhodnutí o zamítnutí nebo o odnětí dotyčné licence vydanému příslušnými orgány členského státu, v němž je usazen.

9. Členské státy nejpozději do 31. ledna každého roku uvědomí Komisi o počtu dopravců, kteří jsou držiteli licence Společenství k 31. prosinci předchozího roku, a o počtu ověřených opisů licencí odpovídajících počtu vozidel v provozu k tomuto dni.

10. Členské státy mohou rozhodnout, že se licence Společenství vztahuje rovněž na vnitrostátní dopravu.

Článek 4

Přístup na trh

1. Pro příležitostnou dopravu ve smyslu čl. 2 odst. 3.1 není třeba povolení.

2. Pro zvláštní linkovou dopravu ve smyslu čl. 2 odst. 1.2 není třeba povolení, je-li upravena smlouvou mezi organizátorem a dopravcem.

▼M1

3. Obdobně není třeba povolení pro jízdy prázdných vozidel související s dopravou uvedenou v odstavcích 1 a 2.

4. Pro linkovou dopravu ve smyslu čl. 2 odst. 1.1 prvního pododstavce a zvláštní linkovou dopravu, která není upravena smlouvou mezi organizátorem a dopravcem, je třeba povolení v souladu s články 5 a 10.

5. Právní úprava dopravy pro vlastní potřebu je stanovena v článku 13.

▼B

ODDÍL II

▼M1

LINKOVÁ DOPRAVA PODLÉHAJÍCÍ POVOLENÍ

▼B

Článek 5

Druh povolení

1. Povolení se vydává na jméno dopravce; nelze je převést na třetí osobu. Avšak dopravce, kterému bylo uděleno povolení, může se souhlasem orgánu uvedeného v čl. 6 odst. 1 nechat dopravu provádět subdodavatele. V tom případě se jméno subdodavatele a jeho postavení jako subdodavatele vyznačí v povolení. Subdodavatel musí splňovat požadavky uvedené v čl. 3 odst. 1.

►M1 U sdružení dopravců vytvořeného pro provozování linkové dopravy se povolení vydává na jméno všech dopravců. ◄ Předává se dopravci, který tyto přepravy řídí, ostatním dopravcům se vydávají opisy. V povolení jsou uvedena jména všech dopravců.

►M1 2. Doba platnosti povolení nesmí překročit pět let.◄ Může být zkrácena na žádost žadatele nebo po vzájemné dohodě příslušných orgánů členských států, na jejichž území nastupují nebo vystupují cestující.

3. Povolení musí uvádět:

a) druh dopravy;

b) trasu přepravy, zejména výchozí a cílové místo;

c) dobu platnosti povolení;

▼M1

d) zastávky a jízdní řád.

▼B

4. Povolení musí odpovídat vzoru stanovenému Komisí ►M1 postupem podle článku 16a ◄.

▼M1

5. Povolení opravňuje držitele k provozování linkové dopravy na území všech členských států, jimiž prochází uvedená trasa.

6. Provozovatel linkové dopravy může použít přídavná vozidla k řešení dočasných a výjimečných situací.

V tom případě musí dopravce zajistit, aby ve vozidle byly tyto doklady:

— opis povolení pro linkovou dopravu,

— opis smlouvy mezi provozovatelem linkové dopravy a podnikem, který poskytuje dodatečná vozidla, nebo rovnocenný doklad,

— ověřený opis licence Společenství vydané provozovateli linkové dopravy.

▼B

Článek 6

Žádost o povolení

▼M1

1. Žádosti o povolení linkové dopravy se podávají příslušným orgánům členského státu, na jehož území je výchozí místo (dále jen „povolující orgán“). Výchozím místem se rozumí „jedna z konečných zastávek“.

▼B

2. Žádosti musí odpovídat vzoru stanovenému Komisí ►M1 postupem podle článku 16a ◄.

▼M1

3. žadatel sdělí k odůvodnění své žádosti všechny další informace, které považuje za významné nebo které si vyžádá povolující orgán, zejména rozpis řízení umožňující sledovat dodržování právních předpisů Společenství o dobách řízení a odpočinku a opis licence Společenství pro mezinárodní osobní silniční dopravu pro cizí potřebu, jak stanoveno v článku 3a.

Článek 7

Postup pro udělení povolení

1. Povolení se uděluje po dohodě s příslušnými orgány všech členských států, na jejichž území nastupují nebo vystupují cestující. Povolující orgán předloží uvedeným orgánům a příslušným orgánům členských států, jejichž územím se projíždí bez nástupu a výstupu cestujících, opis žádosti spolu se svým posouzením a opisy všech ostatních souvisejících dokladů.

2. Příslušné orgány členských států, jejichž souhlas byl vyžádán, sdělí povolujícímu orgánu své rozhodnutí o žádosti do dvou měsíců. Tato lhůta se počítá ode dne obdržení žádosti o stanovisko, který je uveden na potvrzení o obdržení. Jestliže v této lhůtě povolující orgán odpověď neobdrží, je to považováno za souhlas a povolující orgán povolení udělí.

Orgány členských států, jejichž územím se projíždí bez nástupu a výstupu cestujících, mohou sdělit povolujícímu orgánu své připomínky ve lhůtě uvedené v prvním pododstavci.

3. S výhradou odstavců 7 a 8 rozhodne povolující orgán o žádosti do čtyř měsíců ode dne podání.

4. Povolení bude vydáno s výjimkou případů, kdy

a) žadatel není schopen provozovat dopravu, na niž se žádost vztahuje, vozidly, která jsou mu bezprostředně dostupná;

b) žadatel v minulosti porušil vnitrostátní nebo mezinárodní právní předpisy o silniční dopravě, zejména podmínky a požadavky související s povolením pro mezinárodní silniční přepravu cestujících nebo se dopustil závažného porušení pravidel bezpečnosti silničního provozu, zejména norem týkajících se vozidel a doby řízení a odpočinku řidičů;

c) v případě žádosti o prodloužení povolení již nejsou splněny podmínky pro udělení tohoto povolení;

d) je prokázáno, že by dotyčná doprava bezprostředně ohrozila existenci již povolené linkové dopravy, s výjimkou případů, kdy dotyčnou linkovou dopravu provozuje pouze jediný dopravce nebo jediná skupina dopravců;

e) se zdá, že provozování dopravy uvedené v žádosti je zaměřeno pouze na nejvýnosnější přepravu na dotyčných spojích;

f) členský stát na základě podrobné analýzy rozhodne, že uvedená doprava by vážně ovlivnila funkčnost srovnatelné železniční dopravy na příslušných přímých úsecích. Každé rozhodnutí učiněné podle tohoto ustanovení se spolu s příslušným odůvodněním oznámí dotyčnému dopravci.

▼M1

Počínaje 1. lednem 2000 může členský stát po dohodě s Komisí v případě, že stávající mezinárodní autobusová doprava závažně ovlivňuje funkčnost srovnatelné železniční dopravy na dotyčných přímých úsecích, pozastavit nebo odejmout povolení provozovat mezinárodní autobusovou dopravu poté, co šest měsíců předem dopravce na tuto možnost upozorní.

Skutečnost, že dopravce nabízí nižší ceny než jiní silniční dopravci nebo že je dotyčný spoj již provozován jinými silničními dopravci, neopravňuje sama o sobě k zamítnutí žádosti.

5. Povolující orgán a příslušné orgány všech členských států účastnících se dosažení dohody podle odstavce 1, mohou žádost zamítnout jen z důvodů slučitelných s tímto nařízením.

6. Jestliže postup k dosažení dohody podle odstavce 1 nedospěje k výsledku, může být záležitost předána Komisi ve lhůtě pěti měsíců ode dne, kdy dopravce žádost podal.

7. Komise po konzultaci s dotyčnými členskými státy přijme do deseti týdnů rozhodnutí, jež vstoupí v platnost 30 dnů ode dne jeho oznámení dotyčným členským státům.

8. Rozhodnutí Komise zůstává v platnosti do dosažení dohody mezi dotyčnými členskými státy.

9. Po ukončení postupu podle tohoto článku uvědomí povolující orgány všechny orgány uvedené v odstavci 1 o svém rozhodnutí a zašlou jim opis povolení; příslušné orgány tranzitních členských států mohou oznámit, že to nevyžadují.

▼B

Článek 8

Udělení a prodloužení povolení

1. Po ukončení postupů uvedených v článku 7 udělí povolující orgán povolení nebo žádost formálně zamítne.

2. Zamítnutí žádosti musí být zdůvodněno. Členské státy zajistí dopravcům, aby v případě zamítnutí jejich žádosti měli možnost uplatnit svá práva.

3. Článek 7 se použije obdobně na žádosti o prodloužení povolení nebo o změnu podmínek pro provoz dopravy podléhající povolení.

O menších změnách provozních podmínek, zejména úpravách ►M1 intervalů ◄jízdného a jízdních řádů, stačí, že povolující orgán uvědomí ostatní členské státy, kterých se to týká.

Dotyčné členské státy se mohou rovněž dohodnout, aby o změnách podmínek pro provoz určité dopravy rozhodoval sám povolující orgán.

Článek 9

Pozbytí platnosti povolení

1. Aniž je dotčen článek 14 nařízení (EHS) č. 1191/69 ([1]), pozbývá povolení pro linkovou dopravu platnosti uplynutím doby platnosti povolení nebo tři měsíce po dni, kdy povolující orgán obdrží od držitele daného povolení předběžné sdělení o jeho záměru ukončit dopravní činnost. Sdělení musí být odůvodněno.

2. Přestane-li existovat poptávka po této dopravě, může být období uvedené v odstavci 1 zkráceno na jeden měsíc.

3. Povolující orgán uvědomí příslušné orgány členských států, kterých se to týká, že povolení pozbylo platnosti.

([1]) Nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků spojených s veřejnými službami v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. L 156, 28.6.1969, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1893/91 (Úř. věst. L 169, 29.6.1991, s. 1).

▼M1

———————

▼B

5. Držitel povolení uvědomí o ukončení dopravy uživatele vhodným zveřejněním jeden měsíc předem.

Článek 10

Závazky dopravce

1. S výjimkou případů vyšší moci musí provozovatel linkové dopravy přijmout po dobu platnosti povolení všechna opatření k zajištění dopravní obslužnosti, která odpovídá všem normám pro pravidelnost, přesnost a přepravní kapacitu a je v souladu s ostatními podmínkami stanovenými příslušným orgánem v souladu s čl. 5 odst. 3.

2. Dopravce musí trasu, zastávky, jízdní řád, jízdné a ostatní podmínky přepravy, pokud nejsou stanoveny zákonem, zveřejnit tak, aby byly snadno dostupné všem uživatelům.

3. Aniž je dotčeno nařízení (EHS) č. 1191/69, mohou dotyčné členské státy vzájemnou dohodou a po dohodě s držitelem povolení změnit provozní podmínky linkové přepravy.

ODDÍL III

▼M1

PŘÍLEŽITOSTNÁ DOPRAVA A OSTATNÍ DOPRAVA NEPODLÉHAJÍCÍ POVOLENÍ

Článek 11

Jízdní list

1. Doprava uvedená v čl. 4 odst. 1 je provozována na podkladě jízdního listu.

2. Dopravce provozující příležitostnou dopravu vyplní jízdní list před začátkem každé jízdy.

3. Jízdní list musí obsahovat alespoň tyto informace:

a) druh dopravy;

b) hlavní trasu;

c) zapojené dopravce.

4. Sešity jízdních listů vydává příslušný orgán členského státu, v němž je dopravce usazen, nebo subjekty jím určené.

5. Komise stanoví postupem podle článku 16a vzor jízdního listu a pravidla pro jeho používání.

▼B

Článek 12

Místní výlety

V rámci ►M1 ——————— ◄mezinárodní příležitostné dopravy může dopravce provozovat příležitostnou dopravu (místní výlety) v jiném členském státě než ve státě, v němž je usazen.

Tato doprava určená cestujícím bez bydliště v daném státě, kteří před tím byli týmž dopravcem přepraveni v rámci mezinárodní dopravy uvedené v prvním pododstavci, musí být provedena týmž vozidlem nebo vozidlem téhož dopravce či skupiny dopravců.

▼B

ODDÍL IV

DOPRAVA PRO VLASTNÍ POTŘEBU

Článek 13

1. Pro silniční dopravu pro vlastní potřebu podle čl. 2 bodu 4 není třeba povolení, ale vztahuje se na ni systém osvědčení.

▼M1

———————

▼B

3. Osvědčení ve smyslu odstavce 1 vydávají příslušné orgány členského státu, v němž je vozidlo evidováno, a platí pro celou cestu včetně tranzitu.

Osvědčení musí odpovídat vzoru stanovenému Komisí ►M1 postupem podle článku 16a ◄.

ODDÍL V

KONTROLY A SANKCE

Článek 14

Jízdenky

1. Cestující v linkové dopravě►M1 ——————— ◄, s výjimkou zvláštní linkové dopravy, musí mít během jízdy jednotlivou nebo souhrnnou jízdenku, která uvádí tyto údaje:

— výchozí a cílové místo, případně i zpáteční jízdy,

— dobu platnosti jízdenky,

▼M1

— cenu přepravy.

▼B

2. Jízdenka ve smyslu odstavce 1 musí být předložena na žádost oprávněného kontrolora.

Článek 15

Silniční kontroly a kontroly v provozovnách dopravců

1. Povolení nebo kontrolní doklad musí být ve vozidle a musí být předloženy na žádost oprávněného kontrolora.

U dopravy uvedené v čl. 4 odst. 2 zastupuje kontrolní doklad smlouva nebo její ověřený opis.

2. Provozovatelé mezinárodní přepravy cestujících autokary a autobusy umožní všechny kontroly, které mají zajistit řádné provozování této přepravy, zejména pokud jde o dobu řízení a odpočinku. Při uplatňování tohoto nařízení jsou oprávnění kontroloři zmocněni:

a) prověřovat účetní knihy a jiné podklady o činnosti dopravce;

b) na místě vyhotovovat kopie nebo výtahy z účetních knih a jiných podkladů;

c) mít přístup do všech provozoven dopravce, na jeho pozemky a do jeho vozidel;

d) požadovat zpřístupnění všech informací obsažených v účetních knihách, podkladech a databázích.

▼M1

Článek 16

Sankce a vzájemná spolupráce

1. Příslušné orgány členského státu, v němž je dopravce usazen, odejmou licenci Společenství vydanou podle článku 3a, jestliže držitel

— již nesplňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1,

▼M1

— poskytl nesprávné informace týkající se údajů požadovaných pro vydání licence Společenství.

2. Povolující orgán odejme povolení, jestliže držitel již nesplňuje podmínky, na jejichž základě bylo podle tohoto nařízení uděleno, zejména požádá-li o to členský stát, v němž je dopravce usazen. Povolující orgán o tom neprodleně uvědomí příslušné orgány dotčeného členského státu.

3. V případě závažného porušení nebo opakovaných menších porušení pravidel bezpečnosti silničního provozu, zejména týkajících se vozidel, dob řízení a odpočinku řidičů a poskytování souběžné nebo dočasné dopravy bez povolení podle čl. 2 odst. 1.3, mohou příslušné orgány členského státu, v němž je usazen dopravce, který se porušení dopustil, tomuto dopravci mimo jiné buď odejmout licenci Společenství, nebo dočasně nebo částečně odejmout ověřené opisy licence Společenství.

Tyto sankce jsou určovány podle závažnosti protiprávního jednání, kterého se držitel licence Společenství dopustí, a s ohledem na celkový počet ověřených opisů licence Společenství, které má v držení pro účely mezinárodní dopravy.

4. Příslušné orgány členských států zakáží dopravci provozovat na jejich území mezinárodní přepravu cestujících ve smyslu tohoto nařízení, jestliže opakovaně závažným způsobem poruší pravidla bezpečnosti silničního provozu, zejména normy týkající se vozidel a doby řízení a odpočinku řidičů. Neprodleně o tom uvědomí příslušné orgány dotyčného členského státu.

5. Členské státy si navzájem na požádání sdělují všechny dostupné informace o

— porušení tohoto nařízení a ostatních pravidel Společenství v mezinárodní přepravě cestujících autokary a autobusy, jehož se na jejich území dopustili dopravci z jiného členského státu, a o uložených sankcích,

— sankcích uložených vlastním dopravcům za protiprávní jednání na území jiného členského státu.

Článek 16a

Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, je Komisi nápomocen poradní výbor zřízený nařízením Rady (ES) č. 12/98 ze dne 11. prosince 1997, kterým se stanoví podmínky, za nichž může dopravce nerezident provozovat vnitrostátní silniční přepravu cestujících uvnitř členského státu ([1]), kterému předsedá zástupce Komise.

Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme své stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti dané otázky, případně hlasováním.

Stanovisko je uvedeno do zápisu; kromě toho má každý členský stát právo požádat, aby byl v tomto zápisu uveden jeho postoj.

Komise přihlíží co nejvíce ke stanovisku výboru. Sdělí výboru způsob, jakým vzala toto stanovisko na vědomí.

▼B

ODDÍL VI

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Přechodné ustanovení

Povolení pro dopravu existující ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost zůstávají, pokud tato doprava nadále podléhá povolení, v platnosti do uplynutí doby jejich platnosti.

([1]) Úř. věst. L 4, 8.1.1998, s. 10.

▼B

Článek 18

Dohody mezi členskými státy

1. Členské státy mohou uzavírat dvoustranné a vícestranné dohody o další liberalizaci dopravy, na niž se vztahuje toto nařízení, zejména pokud jde o právní úpravu povolení a o zjednodušení nebo nevyžadování kontrolních dokladů.

2. Členské státy uvědomí Komisi o všech dohodách uzavřených na základě odstavce 1.

Článek 19

Provádění

Členské státy přijmou do 1. června 1992 po konzultaci s Komisí opatření nezbytná pro provedení tohoto nařízení a oznámí je Komisi.

▼M1

Členské státy přijmou opatření týkající se zejména kontrolních nástrojů a sankcí za porušení tohoto nařízení a učiní všechna opatření, aby tyto sankce byly uplatňovány. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi přijatá opatření do 12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost a co nejdříve oznámí všechny následné změny. Zajistí, aby všechna tato opatření byla uplatňována bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa, v němž je dopravce usazen.

▼B

Článek 20

Zpráva a návrh Komise

1. Do 1. července 1995 podá Komise Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Do 1. ledna 1996 podá Komise Radě návrh nařízení o zjednodušení postupů, případně zahrnujícího na základě závěrů zprávy rovněž zrušení povolení.

2. Rada o návrhu Komise uvedeném v odstavci 1 rozhodne kvalifikovanou většinou do 1. ledna 1997.

Článek 21

Zrušující ustanovení

1. Zrušují se nařízení č. 117/66/EHS, nařízení (EHS) č. 516/72 a nařízení (EHS) č. 517/72.

2. Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na tato nařízení.

Článek 22

Platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Použije se ode dne 1. června 1992.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼M1

PŘÍLOHA

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

(a)

(Silný modrý papír – formát DIN A4)

(První strana licence)

(Znění v úředním jazyku, příp. úředních jazycích členského státu vydávajícího licenci)

Mezinárodní rozlišovací značka členského státu (1) vydávajícího licenci	Příslušný orgán nebo subjekt

LICENCE č ....

pro mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy provozovanou pro cizí potřebu

Držitel této licence (2).....

.....

.....

.....

je oprávněn provádět mezinárodní silniční osobní přepravu pro cizí potřebu na území Společenství v souladu s podmínkami stanovenými nařízením Rady (EHS) č. 684/92 ze dne 16. března 1992, ve znění nařízení (ES) č. 11/98, a v souladu s všeobecnými ustanoveními této licence.

Poznámky: .....

.....

.....

.....

.....

Tato licence je platná od ..... do .....

Vydáno v ....., dne .....

..... (3)

(1) (B) Belgie, (DK) Dánsko, (D) Německo, (GR) Řecko, (E) Španělsko, (F) Francie, (IRL) Irsko, (I) Itálie, (L) Lucembursko, (NL) Nizozemí, (A) Rakousko, (P) Portugalsko, (FIN) Finsko, (S) Švédsko, (UK) Spojené království, ▸(1) (CZ) Česká republika , (EST) Estonsko, (CY) Kypr, (LV) Lotyšsko, (LT) Litva, (H) Maďarsko, (M) Malta, (PL) Polsko, (SLO) Slovinsko, (SK) Slovensko. ◂

(2) Celé jméno nebo firma dopravce.

(3) Podpis a razítko příslušného orgánu nebo subjektu vydávajícího licenci.

▶(1) **A1**

▼M1

Všeobecná ustanovení

1. Tato licence je vydána v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 684/92 ze dne 16. března 1992 o společných pravidlech pro mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy, ve znění nařízení (ES) č. 11/98.

2. Tuto licenci vydávají příslušné orgány členského státu, v němž je usazen dopravce provozující dopravu pro cizí potřebu, který

   — je oprávněn členským státem, v němž je usazen, provozovat linkovou dopravu, včetně zvláštní linkové dopravy nebo příležitostné dopravy autokarem nebo autobusem,

   — splňuje podmínky stanovené v souladu s pravidly Společenství o přístupu k povolání provozovatele silniční osobní dopravy ve vnitrostátní a mezinárodní dopravě,

   — vyhovuje právním předpisům o bezpečnosti silničního provozu, co se týče norem pro řidiče a vozidla.

3. Tato licence opravňuje k mezinárodní přepravě cestujících autokary a autobusy provozované pro cizí potřebu na všech dopravních spojích pro jízdy vykonávané na území Společenství,

   — jestliže výchozí místo a místo určení se nacházejí ve dvou odlišných členských státech, s tranzitem nebo bez tranzitu přes jeden nebo více členských států nebo přes třetí země,

   — z členského státu do třetí země a naopak, s tranzitem nebo bez tranzitu přes jeden nebo více členských států nebo přes třetí země,

   — mezi třetími zeměmi při tranzitu přes území jednoho nebo více členských států

   a jízdy prázdných vozidel související s dopravními činnostmi za podmínek stanovených nařízením (EHS) č. 684/92.

   V případě provozování dopravy z členského státu do třetí země a naopak se nařízení (EHS) č. 684/92 vztahuje na jízdu uskutečněnou na území členského státu, kde nastupují nebo vystupují cestující, jakmile je uzavřena nezbytná dohoda mezi Společenstvím a dotyčnou třetí zemí.

4. Tato licence je osobní a nepřenosná.

5. Tato licence může být odebrána příslušným členským státem, který ji vydal, a to zejména v případech, kdy dopravce

   — již nesplňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 nařízení (EHS) č. 684/92,

   — poskytl nesprávné informace o údajích vyžadovaných pro vydání nebo prodloužení licence,

   — se dopustí závažného porušení nebo opakovaných menších porušení pravidel bezpečnosti silničního provozu, zejména týkajících se vozidel, dob řízení a odpočinku řidičů a poskytování souběžné nebo dočasné dopravy bez povolení podle čl. 2 odst. 1.3 nařízení (EHS) č. 684/92. Příslušné orgány členského státu, v němž je usazen dopravce, který se porušení dopustil, mohou mimo jiné buď odejmout licenci Společenství, nebo dočasně nebo částečně odejmout ověřené opisy licence Společenství.

   Tyto sankce jsou určovány podle závažnosti protiprávního jednání, kterého se držitel licence Společenství dopustí, a s ohledem na celkový počet ověřených opisů licence Společenství, které má v držení pro účely mezinárodní dopravy.

6. Prvopis licence musí být uchováván u dopravce. Ověřený opis licence musí být ve vozidle, které vykonává mezinárodní dopravní činnost.

7. Tato licence musí být předložena na žádost oprávněného kontrolora.

8. Na území každého členského státu musí držitel dodržovat právní a správní předpisy platné v dotyčném státě, zejména pokud jde o dopravu a dopravní provoz.

9. „Linkovou dopravou“ se rozumí přeprava cestujících v určených intervalech a na určených trasách, kdy cestující mohou vystupovat a nastupovat na předem určených zastávkách. S výhradou případné povinné rezervace je linková doprava přístupná všem.

   Pravidelnost linkové dopravy není dotčena tím, že provozní podmínky této dopravy mohou být upraveny podle potřeb uživatelů.

   Pro linkovou dopravu je třeba povolení.

   „Zvláštní linkovou dopravou“ se rozumí linková doprava zajišťující přepravu stanovených skupin osob s vyloučením jiných cestujících, v určených intervalech a na určených trasách, kdy cestující mohou vystupovat a nastupovat na předem určených zastávkách.

▼**M1**

Zvláštní linková doprava zahrnuje zejména

a) přepravu pracovníků mezi bydlištěm a pracovištěm;

b) přepravu žáků a studentů mezi bydlištěm a vzdělávacími institucemi;

c) přepravu příslušníků ozbrojených sil a jejich rodin mezi jejich bydlištěm a oblastí kasáren.

Pravidelnost zvláštní linkové dopravy není dotčena tím, že provozní podmínky této dopravy mohou být upraveny podle potřeb uživatelů.

Pro zvláštní linkovou dopravu není třeba povolení, je-li upravena smlouvou mezi organizátorem a dopravcem.

Provozování souběžných nebo dočasných linkových spojů určených pro uživatele stávajících linkových spojů podléhá povolení.

„Příležitostnou dopravou“ se rozumí doprava, která není definována jako linková doprava ani jako zvláštní linková doprava a která se vyznačuje zejména tím, že přepravuje skupiny vytvořené z podnětu zákazníka nebo samotného dopravce. Pro provozování souběžných nebo dočasných linkových spojů srovnatelných se stávající linkovou dopravou a určených jejím uživatelům je třeba povolení udělené postupem podle oddílu II nařízení (EHS) č. 684/92. Skutečnost, že je tato doprava provozována v určitých intervalech, nepostačuje sama o sobě k tomu, aby nebyla považována za příležitostnou dopravu.

Příležitostná doprava nevyžaduje povolení.